

Hakan Hoca'yı Anlatamamak

Hakan Ağabey için çıkarılacak armağana benden yazı istendiğinde, bundan otuz yıl önceki bir İzmir sonbaharında askerden yeni dönen bir genç akademisyeni hatırladım. Ben yeni asistan, o benim yeni ustamdı. Hakan Hocaya çırak olmanın ne büyük bir şans olduğunu yıllar bana güzel hatıralarla öğretti. O sadece bir hoca değil, gerçek bir ağabey, sağlam bir binanın mimarı, bir mektebin kurucusu oldu. Hakan Hoca, İzmir'de bir usul kürsüsü kurdu! Bunun ne demek olduğunu ancak bir kürsünün kuruluş aşamasına şahit olanlar bilir.

Yirmi yılı aşkın birlikte çalışmada bir kez olsun çatışmaz mı insan? Hocanız Hakan Hoca ise evet. Gençlikteki bazı hatalarımı beni küstürmeden nasıl ince bir ustalıkla, sabırla (soy adının aksine), demokrat tavrıyla, yapıcı eleştirileriyle, dostane tavsiyeleriyle ve belki de en önemlisi örnek davranışlarıyla düzelttiğini anlatamam. Gerçek ustalara has böyle bir yetenekle, asistanlıktan profesörlüğe kadar birlikte çalışmak herkese nasip olmaz. İnsanın iş arkadaşını seçme şansı yoktur derler ya; inanın olsaydı ben yine Hakan Ağabeyle çalışmayı seçerdim.

Dokuz Eylül ve sonra Galatasaray Hukuktan mezun olan öğrencilerin neden en çok Hakan Hoca'yı sevdiklerini daha fazla anlatmaya gerek var mı? O, öğrencilerinin hatıralarında da hep en sevilen, en güvenilen hoca olarak yaşamaya devam edecek. İzmir'deki genç hukuk fakültesinin rüştünü ispat sürecinde de Hakan Hocanın katkısı oradan mezun olan herkesin malumudur.

İnsani yanı bu kadar müstesna olan Hakan Hocanın bilimsel yanının sağlamlığı da, onun yanında yetişmiş bir hukukçu olarak benim için ayrı bir şans olmuştur. Bilimsel çalışmalarındaki yetkinliği, çalışkanlığı ve uygulamaya yönelik çalışmalarındaki taviz vermez objektifliği, bir akademisyenin uygulamada nasıl bir tavır alması gerektiği konusunda da bana çok şey öğretti.

Her akademik çalışmanın nakde tahvil edilmeye çalışıldığı bir ortamda, ailesinden, rahatından ve kazancından fedakarlık yaparak yıllarca kanun komisyonlarında üyelik ve özellikle Hukuk Muhakemeleri Kanunu hazırlık

LVIII

komisyonunda başkanlık yapması, bir Hocanın ülkesine olan borcunu, ilminin zekatını nasıl ödemesi gerektiğine emsalsiz bir misaldir. Çok farklı eğilimlerden ve çevrelerden gelen komisyon üyelerini inanılmaz bir ustalıkla, bir orkestra şefi gibi uyum içinde bir arada çalıştıran Hakan Hoca, bu ülkeye modern bir usul kanunu armağan etmiştir. Belki bu sözü abartı olarak görenler olabilir. Fakat bu denli önemli bir kanunun, bu kadar kısa süre içinde ve uyumlu bir çalışmayla hazırlanışının gerçek ustası Hakan Pekcanitez'dir.

Hakan Ağabey İzmir'den İstanbul'a gitmiş olsa da, eseri burada yaşamaya ve O'nu örnek alan bilim adamları yetiştirmeye devam ediyor ve edecek. Hakan Hocanın İzmir Usul Kürsüsündeki halefi, kardeşi olmak onurunu yaşadığım için ne mutlu bana. Böyle mahir bir ustayı, yardımcı doçentliğinden profesörlüğüne kadar izlemek, O'nun dekan yardımcılığını yapmış olmak, kürsü toplantılarında tartışmak, kanun komisyonlarında çalışmak, kürsü yemeklerinde sohbet etmek öyle güzeldi ki...

Bunca yıldan sonra yazdığım şu bir kaç satıra bakın, bence yapabildiğim tek şey Hakan Hocayı anlatamamak. Fakat ne gam! Anlatamasam da yaşadım ya.

Layıkıyla anlatamadığım "ustama" uzun ve verimli bir ömür diliyorum. Işığında aydınlananlar daha çok olsun diye.

Prof. Dr. Oğuz ATALAY